

Hassas Konular

Cumhurbaşkanlığı Seçimleri Öncesinde KKTC veya Türklerin Geleceği

Vecihi Acun

10 Nisan 2010

Cumhuriyeti Enosis yolunda bir adım olarak değerlendiren Rumlar, çeşitli barış planlarını ve önerilerini her seferinde reddederek, Kıbrıs sorununun çözümüne engel olmuşlardır. Türk tarafı ise, Girit isyanlarında yaşanan tutumlara benzer şekilde, her görüşme sürecinden ve her barış girişiminden yeni tavizler vererek, fakat uzlaşmazlıkla suçlanarak ve ağırlaştırılarak sürdürülen ambargolar altında çıkmaktadır.

KKTC'nin tasfiyesi ve Kıbrıs Türklerinin çalıntı Kıbrıs Cumhuriyeti (GKRY)'nde azınlık olmayı kabullenmesi amacıyla, TC ve KKTC'de oluşturulan siyasal ve ekonomik konjonktürü kullanarak yoğun kampanyalar yürütülmüştür. Türkiye'de ekonomik bunalım temelinde AB ve ABD taleplerine yatkın bir iktidar işbaşına gelmiş, arkasından KKTC'nin varlığını destekleyen ve ebediyen yaşatılmasını ülkü edinen kurucu zihniyetin önderleri ve temsilcileri işbaşından uzaklaştırılmıştır. KKTC'nin egemenliğini, bağımsızlığını ve Kıbrıs Türklerinin eşitliğini ve özgürlüğünü yok etmeyi hedefleyen Annan planına evet denilmesi yolunda büyük gayretler gösterilmiş, KKTC seçim ve tercihlerine müdahaleler yapılmıştır. Aradan geçen süre içinde, vaatlerin yerine getirilmemesi üzerine, **“yes be annem, kandırıldık”** denilmiştir.

ABD sözcüleri tarafından “Annan planına evet demekle devletlerinden vazgeçtikleri” savunulan Kıbrıs Türkleri, hâlâ bir adım önde gitmek stratejisine zorlanmak istenmektedir.

Rumların ve Yunanistan'ın çözümden maksadı, adanın tamamının tek halk Rumların tek devletine, tek egemenliğine bırakılması, Türk halkının Rumlara teslim ve “Osmosis” yoluyla yok olması veya adayı terk etmesidir.

Avrupa Birliği güçleri, ABD ve ‘içimizdeki belli bir kesim’ bu ‘birleşme çözümü’ne razıdırlar ve birçok devlet küçük devletlere ayrılmakta iken, Kıbrıs'ta ısrarla bu ‘çözüm’ü dayatmaktadırlar. Hedefleri, KKTC'nin tasfiyesidir. Oysa KKTC bütün çağdaş unsurlarıyla, pek çok tanınma almış devletten daha ciddi ve mükemmel işleyen bir demokrasiye ve ‘de jeure’ devlet yapısına sahiptir. Tanınması siyasî amaçlarla engellenmektedir. Çalıntı Rum Cumhuriyeti'nin, KKTC kadar hukukî bir temeli yoktur.

Sürdürülmeye çalışılan görüşmelerden amaç, Kıbrıs Türklerinin 1960-1974 sürecinde elde ettikleri özgürlük, bağımsızlık, egemenlik, KKTC değerlerini geri almaktır; bu çabaları çözüm adı altında gizlemek ve uluslararası kamuoyuna sunmak gayretidir.

Hâlbuki Osmanlı devletinin adayı terk ettiği yıllardan bu yana yaşanan tek gerçek barış ve huzur dönemi, 1974 Barış Harekâtı'yla tekrar adaya ayak basan Türk ordusunun sayesinde kurulan düzen içinde yaşanmaktadır. Barış Harekâtı her iki halka da barış getirmiştir. AB ve ABD müdahalesi olmasa, Kıbrıs Türkleri kendi yollarını çizecek

durumdadırlar. Tarihten gelen birikimleri, acı-tatlı hatıraları, yurtseverlikleri ve kahramanlıkları kanıtlanmış bir halktır KKTC Türkleri.

Bu bilindiği içindir ki, Annan Planı fiyaskosunda olduğu gibi, 18 Nisan Cumhurbaşkanı seçimlerinde de halkın iradesini yönlendirme gayretleri had safhaya çıkmıştır. AB- ve ABD destekli Annan Planı referandum kampanyasında kandırıldığını itiraf eden mevcut Cumhurbaşkanı sayın Mehmetali Talat, yakın geçmişte hayret edilecek sözler sarf ettiği ileri sürülen bir Kıbrıslı aydındır.

Yeniden Cumhurbaşkanı adayı olan sayın Talat'ın, yerel basında yer verilen sözlerinden bazı örnekler şöyledir: "Türkiye bazı gericiilerin Anavatan'ı olabilir ama benim Anavatan'ım olamaz." (KKTC Meclisi, 18.12.1997), "Türkiye'nin bizi kurtardığını söyleyebilirsiniz, ancak Kıbrıs'ta yeterinden fazla kalmıştır." (The Guardian Gazetesi, 25.9.2001), "Türkiye'nin Kıbrıs'taki varlığı uluslararası hukuka aykırıdır. Türkiye uluslararası hukuk açısından Kıbrıs'ta haksızdır." (Vatan Gazetesi, 19.9.2003), "Kuzey'de AB müktesebatının uygulanması Türkiye'nin adadaki varlığının sona ermesi ile mümkündür." (BRT, 24.11.2003), "Türkiye, AB için Kıbrıs'ı feda etmez deniyor. Neyi feda edecek? ... Kıbrıs senin değil ki... Biz kendimizi Türkiye'nin metresi gibi hissediyoruz." (Vatan Gazetesi, 10.12.2003), "Birleşik Kıbrıs Cumhuriyeti'ni kurmayı başlıca hedef olarak belirledim." (Fileleferos, 30.11.2003), "Egemenlik gibi saçma bir konuya takılıp kaldılar. Artık böyle saçma sapan konularla vakit geçirilmesine izin vermeyeceğim. (Yenidüzen, 19.5.2002)"

İstanbul hükûmeti işgal altında iken, mütareke basını ve bazı din adamları da işgali veya manda yönetimi kurulmasını desteklemişlerdi. Hükûmette ve basında, "7 düvelle, hele İngiltere ile savaşmanın macera olduğu, memleketin geleceği ve halkın iyiliği için zamanın büyük devletlerinin dediklerinin ve istediklerinin yerine getirilmesinin kaçınılmaz olduğu" inancı hâkimdi. Mustafa Kemal ise, "hangi istiklal vardır ki yabancılardan nasihatleriyle ayakta kalabilsin?!" demişti.

Megali Idea ve Enosis fanatığı Kıbrıslı Rumlarla, BM ve AB ilkeleri çerçevesinde barış yapılmasından söz etmek, sorunun 1974 Barış Harekâtı ile başladığını, Türkiye'nin işgalci olduğunu, garantörlük hakkının geçersiz olduğunu, Türk askerinin ve dolayısıyla Türkiye'nin Ada'dan çıkmasını, KKTC'nin tasfiye edilmesi gereken sahte devlet olduğunu, Kıbrıs Rürklerinin Ermeni ve Marunî cemaati gibi azınlık haklarıyla yetinmesi gerektiğini kabul etmek ve buna benzer bir dizi suçlama ve haksızlığı tarih ve Dünya kamuoyu önünde kabul etmek demektir.

Bu görüşü "çözüm" gibi görüp, barış olarak sunmaya kalkanlar, temsil ettiği devletin adını anmaktan çekindiğinden **Kuzey Kıbrıs** gibi basit bir coğrafi bir terimle anmayı tercih edenler, yine baş göstermişlerdir. Bu sefer de, KKTC Cumhurbaşkanlığı seçimlerine sayılı günler kala, AB ve kuruluşları, birden bire, mevcut Cumhurbaşkanı'nın lehine yorumlanması beklenen davranışlar görülmektedir. Daha önemlisi, AB ve ABD tarafından Talat ve yandaşlarının propaganda çalışmalarını desteklemek amacıyla, yine, milyonlarca dolar tutarından para akıtılmakta olduğu iddialarıdır.

Nitekim, AİH Mahkemesinin Taşınmaz Mallar Komisyonu'nu iç hukuk makamı olarak işaret eden kararı, komisyonun Türkiyenin iç hukuk yolu olarak kabul ettiği gizlenmeye çalışılarak, KKTC tanınmışçasına abartılı ve şatafatlı bir şekilde haber yapılmaya çalışılmıştır. *The Economist* dergisi de 11 Mart 2010 tarihli nüshasında haberi "Talat'a Destek" başlığı ile duyurmuştur. Oysa, AİHM kararı içinde, "Kıbrısın Kuzeyinin Türkiye'nin işgali altında olduğu, TMK'nun Türkiye'nin etki alanında bulunan alt biriminde (KKTC'de) işlettiği bir iç hukuk kurumu olduğu, Rum halkın mal ve tazminat taleplerinin iç hukuk tüketilmeden AİHM'ne getirilmemesi gerektiği" vurgulanmıştır. Independent Diplomat adlı ABD kuruluşu, eski ABD Atina büyükelçisi ve ABD Başkanının özel temsilcisi görevlerinde bulunan bir diplomat üyesinin, Cumhurbaşkanı Talat'ın Diplomasi Danışmanı olarak görevlendirildiğini bildirmiştir. AB Komisyonu, 6 yıl aradan sonra, KKTC'ne uygulanan ambargoları bir ölçü hafifletme amacı görüntüsü altında, doğrudan ticaret tüzüğünü bir alt komisyonda görüşmeye açarak yeni bir destek sağlama gayretine girmiştir. Rum Yönetimi Başkanı Hristofyas da sayın Talat'a başarılar dilemektedir. Bütün bunlar, Kıbrıs Türklerinin nasıl davranmaları konusunda birer uyarı ve hatırlatma işlevi görecektir.

Bu durumda, çözümün Türk'cesi de Türkçe'si de KKTC'nin yaşatılması, ayakları üstünde durabilmesinin sağlanması ve tanınma seferberliği başlatılmasıdır. KKTC ve Türkiye'nin eş zamanlı olarak Avrupa Birliği'ne üye olmaları, ancak bu zeminde değerlendirilebilir.

Kıbrıs Türklerinin kendi kaderlerini tayin haklarını kullanarak KKTC'ni ilan etmeleri ve devletlerinin varlığını sürdürmeleri Enosis'in Megali Idea yayılcılığının ve emperyalist emellerin durdurulduğunun haykırılması demektir. Bunun en güzel simgesi de, Beşparmaklar eteklerindeki bayraklarımızdır.

Atatürk olsa, herhâlde böyle söyler, böyle yapardı...

Vecihi Acun, İnş. Y. Müh., KÖKSAV YK Üyesidir.

KÖKSAV E-Bülteni, KÖK Sosyal ve Stratejik Araştırmalar Vakfı (KÖKSAV) tarafından çıkarılmaktadır. KÖKSAV bağımsız ve bağlantısız, günlük siyasî konumu olmayan bir kurumdur; merkezine Türkiye ve Türk dünyasını alarak araştırmalarını ulusal ve uluslar arası sosyal, siyasî ve stratejik konulara yoğunlaştırır, araştırma ve incelemeler yapar. Dolayısıyla, bu yayında ifade edilen bütün görüşler, değerlendirmeler ve varılan sonuçlar yalnızca yazarlarına aittir.

© 2010, KÖK Sosyal ve Stratejik Araştırmalar Vakfı. Bütün hakları saklıdır.